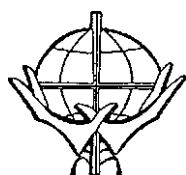

STATUTI APOSTOLATA MOLITVE

Zagreb 2001.

Preveo: Valentin Miklobušec

Izdaje: Nacionalno tajništvo Apostolata molitve Zagreb,
Palmotićevo 31

Odgovara: Stjepan Kuzmić Zagreb, Palmotićevo 31

Slog: Denona, Zagreb

Tisak: Kerschoffset, Zagreb

DNEVNO PRIKAZANJE

MOLITVA ČLANOVA APOSTOLATA MOLITVE

Božansko Srce Isusovo, prikazujem ti po Bezgrješnom srcu Marijinu i po svetom Josipu zaštitniku Crkve, sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane na koje se Ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito Ti ih prikazujem za svetu Crkvu i za svetoga Oca i za sve potrebe koje su preporučene članovima Apostolata molitve. Amen!

III

Bože, naš Oče, prikazujem ti sav svoj dan. Prikazujem ti svoje molitve, misli, riječi, djela i trpljenja u jedinstvu s tvojim Sinom Isusom Kristom koji se tebi u Euharistiji trajno prikazuje za spasenje svijeta. Neka Duh Sveti, koji je vodio Isusa, bude danas i moj vođa i moja snaga da mogu svjedočiti tvoju ljubav. S Marijom, Gospodinovom Majkom i Majkom Crkve, molim te osobito za nakane što ih Sveti Otac za ovaj mjesec preporučuje molitvama svih vjernika. Amen!

ODOBRENJE NOVIH STATUTA APOSTOLATA MOLITVE

Pismo kojim se javlja da je Pavao VI odobrio nove Statute Apostolata molitve

Državno tajništvo Njegove Svetosti, br. 115475
Prečasnom Ocu PETRU ARRUPE, Dl
Vrhovnom poglavaru Družbe Isusove,
Glavnom ravnatelju Apostolata molitve

Vatikan, 27. ožujka 1968.

Prečasni Oče!

- Drago mi je što Vam mogu priopćiti da je Vrhovni Svećenik pomno ispitao nove Statute Apostolata molitve, koje je vaše Očinstvo sa svojim suradnicima nedavno pregledalo i ponizno predložilo Njegovoj prosudbi.*
- Njegovoj Svetosti bila je dobro poznata marljivost i obveza Družbe Isusove u poticanju i promidžbi ove Udruge. Novi Statuti su to još jasnije pokazali, dajući Svetom Ocu povod za još veće poštovanje i naklonost prema toj vrlo plemenitoj molitvenoj obitelji koja, bez sumnje, spada medu najspasonosnije ustanove što su nikle u Crkvi i rade za Crkvu.*
- Poslije sveopćeg Sabora koji je u Katoličkoj crkvi urođio tolikim bogatstvom učenja i pravaca djelovanja, bilo je prirodno da Apostolat molitve iz tog odličnog vrela crpe snagu za svoj veći napredak i životnost.*

4. *Zbog toga je bila uistinu prikladna i mudra zamisao da se priredi nove Statute prema nauku i u duhu Sabora, kako bi se prilagodili današnjim prilikama Crkve.*
5. *Dok Kristov Namjesnik sa zadovoljstvom prima to na znanje, svojom vlašću ne samo da odobrava ove propise, nego želi također izraziti vrlo zaslužnu pohvalu kako Vašem Očinstvu tako i onima koji su s vama surađivali u sastavljanju Statuta.*
6. *Njegovoj Svetosti je jasno kako su novi Statuti važni da se nanovo što više ojača duhovni i apostolski život članova. I premda ne kani isticati pojedine točke, ipak ne može a da potpuno i izričito ne pohvali to što se članovima Apostolata molitve predlaže uska povezanost s Euharistijskom žrtvom. Ta se povezanost ostvaruje svakodnevnim duhovnim prikazanjem samih sebe, tako da Misna žrtva na taj način postane temelj i središte njihova života.*
7. *Jasno je da je sve to u potpunom skladu s onim što Sabor snažno preporučuje (usp. SC 48; LG 11,34; PO 2,5).*
8. *Jednako tako hvale vrijedna je i činjenica da Apostolat molitve pridaje veliku važnost štovanju presvetog Srca Isusova, što je opširno i jasno obradio Pio XII., časne uspomene, u enciklici (okružnici) "Haurietis aquas", bogatoj divnim naukom i osjećajem pobožnosti, objavljenom 15. svibnja 1956., na završetku stote obljetnice ustanovljenja liturgijskog blagdana presvetog Srca Isusova za cijelu Crkvu (AAS 48/1956/str. 309-353).*
9. *Doista, euharistijska pobožnost pomoći koje je cjelokupni pogled vjernika oblikovan i usmјeren savršenom sudjelovanju u svetoj liturgiji - prema misli što ju je izrazio Sveti Otac u apostolskom pismu "Investigabiles divitias" (6. veljače 1965.)-postaje još obilnije hranjena pobožnošću presvetom Srcu Isusovu, tj. upoznavanjem, štovanjem i naslijedovanjem ljubavi božanskog Spasitelja "koji je ljubio do kraja svoje koji bijahu na svijetu" (Iv 13,1).*

10. Osim toga, prema obećanju Gospodinovu: »Ako ostanete u meni... ištite što god hoćete i dat će vam se« (Iv 15, 7), po štovanju Presvetog Srca članovi otkrivaju, za sebe i za druge, ona neistraživa bogatstva Kristova "milosrđa i milosti" (Ef 3, 8; uvršteno u Predslovље presvetog Srca Isusova) s kojima će postići veću plodnost svojih molitava i apostolskog djelovanja, te će pružati najuspješniju pomoć u obnovi duhovnog ustrojstva i običaja svijeta, prema poticaju sveopćeg II. Vatikanskog sabora (Iz govora Pavla VI. ocima D.I. na Kongregaciji 15. studenog 1966.).

11. Tako Apostolat molitve, sačuvavši izvorni oblik, ali bolje prilagođen potrebama našega vremena, vodi svoje sljedbenike k trajnoj i iskrenoj pobožnosti, budući da ih uči da cijelom životu daju pečat prošnje i zadovoljštine.

12. Da se bolje dostigne taj cilj. Sveti Otac želi živo podsjetiti na one pomoći koje su bile preporučene već od Sabora, a to su: jače štovanje Duha Svetoga koji, kao u jednom hramu, prebiva u Crkvi i u srcu vjernika (usp. 1 Kor 3,16; 6,19), te moli u njima i daje svjedočanstvo našega posinovljenja (usp. Gal 4, 6; Rim 8,15-16 i 26).

13. Osim toga, aktivnim udioništvom u svetoj liturgiji, pomoću koje Crkva učvršćuje svoj neizreciv razgovor s Kristom i s Bogom, te slavljenjem svetih otajstava, (član AM) crpi obilje božanske milosti i prepoznaje snagu u svojim molitvama.

14. Na taj način množi se radosna nada u duhovne plodove, (nada) koju Vrhovni Svećenik ponovno polaže u to neizmjerno mnoštvo molitelja koji, pod vodstvom Kristova Namjesnika i s njim najuže povezani, svaki dan prikazuju molitve, djela i trpljenja za potrebe Crkve. Ali zajedno s tim povećava se i skrb kojom On preporučuje tu pobožnu Udrugu svim sinovima Crkve, kojega god položaja oni bili.

15. Teško bi se, zapravo, moglo ponuditi neka druga pomoć koja bi svima bila tako korisna i prihvatljiva za izgradnju, a vjernike da navede da osjećaju s Crkvom, da revno mole, da se obvežu na apostolat i da stalno imaju u vidu ono najvažnije načelo u apostolskom radu, prema kojem »niti je što onaj koji sadi, niti onaj koji zalijeva, jer samo Bog daje da raste« (usp. 1 Kor 3,7).

16. Sveti Otac žarko želi da članovi Apostolata molitve rastu brojem i krepošću, te žarko moli Boga za obilje nebeskih milosti koje će utvrditi inicijative te Udruge. A on, djelujući pod pokroviteljstvom božanske pomoći, s velikom naklonošću u Gospodinu, podjeljuje apostolski blagoslov ravnateljima i svim članovima.

Dajući ovo priopćenje, izražavam Vašem Očinstvu svoje veliko štovanje i odanost

A. G. Cicognani

Predgovor hrvatskom izdanju Statuta AM

Apostolsko poslanje kršćana u svijetu bila je stalna misao na koju se u molitvi Gospodinu vraćao isusovac o. Francois Xavier Gautrelet. "Moramo biti apostoli. Naš apostolat vrši se ponajprije molitvom koja nas sjedinjuje sa Srcem Isusovim te s nakanama njegove beskonačne ljubavi. Riječi i djela bez molitve nemaju spasenjskog učinka. Molitva, dobra djela, rad i pokora, ako ih prikažemo Srcu Isusovu i sjedinimo s njime, postaju vjerodostojno apostolsko djelovanje." Iz tih njegovih doista evanđeoski utemeljenih misli, koje je javno izrekao na blagdan sv. Franje Ksaverskog 3. prosinca 1844. ponikla je molitvena udruga pod imenom Apostolat molitve.

Apostolat molitve se brzo širio, osobito kad mu je na čelo stao o. Henri Remiere, ugledan profesor i teolog I. vatikanskog sabora. On je to apostolsko djelo biblijski i teološki dublje obrazložio, pa ga se naziva drugim utemeljiteljem AM. Pokrenuo je i Glasnika Srca Isusova, glasilo za tumačenje molitvenih nakana Sv. Oca i za širenje pobožnosti prema Srcu Isusovu. U vrijeme njegove smrti (1884.) AM je bio ustrojen već u 35.000 mjesta na svijetu, a broj je oko 13 milijuna upisanih članova. S vremenom je to djelo postalo baštinom cijele Crkve, a ona ga povjerava vodstvu Družbe Isusove. Pred II. svjetski rat bilo je upisano preko 55 milijuna članova. Danas ta molitvena obitelj broji 40 milijuna upisanih članova. Tijekom povijesti uvijek je imala Statute koji su se više puta prilagođivali životu Crkve, a sada su na snazi oni koje je odobrio Papa Pavao VI. nakon II. vatikanskog sabora.

U hrvatskom katoličkom narodu AM se počeo snažno širiti osobito od 1892. kad je pokrenut i hrvatski Glasnik Srca Isusova, a s svremenom se uključilo veliko mnoštvo iz svih staleža i dobi. Nakon dolaska komunista 1945. Organizacija više nije mogla nastupati u javnosti, ali je ostala živa, a danas se ponovno širi. Najnovije Statute AM za hrvatsku vjerničku javnost objavila je "Crkva na kamenu" (Mostar, 1986.), a sada ih izdaje Glasnik SIM - glasilo AM iz Zagreba, u vlastitom prijevodu. Na početku

knjižice uvrstili smo službeno pismo iz Vatikana Vrhovnom poglavaru Družbe Isusove kojim ga se obavješćuje da je papa Pavao VI. potvrdio nove Statute Apostolata molitve.

Zagreb,
na blagdan Kraljice Sv. Krunice, 7. listopada 1993.
Za izdavača O. Valentin Miklobušec, Dl

Uvod

1. Drugi vatikanski sabor snažno ističe da su svi vjernici pozvani na apostolsko djelovanje. Da bi ispunili tu dužnost, Sabor ih poziva ne samo na vanjsku djelatnost, nego ih i snažno potiče da ponajprije u samima sebi gaje životno jedinstvo s Kristom, da to jedinstvo hrane osobito bogoslužjem i razmatranjem Božje riječi, te da, vršeći volju Božju, u tom jedinstvu i rastu.
2. U tu svrhu Sabor također posebno preporučuje ona društva koja u svojim članovima promiču prisnije jedinstvo između praktičnog života i vjere, te potiče laike da se potrude kako bi vjerno upili duhovnost svojstvenu životu te svoje udruge.
3. Budući da su prijašnji Statuti Apostolata molitve bili više puta prerađivani prema zahtjevima vremena, činilo se prikladnim sastaviti nove Statute, koji će biti nadahnuti naukom i duhom II. vatikanskog sabora, i koji će Apostolat molitve (AM) prilagoditi današnjim težnjama.

I. ŠTO JE APOSTOLAT MOLITVE?

4. Po krštenju svi su vjernici dionici Kristove svećeničke, kraljevske i proročke službe i poslani su od Gospodina na apostolsko djelovanje, svaki pojedinac već prema vlastitom zvanju.
5. Unutar tog sveopćeg apostolskog poziva, AM tvori udrugu vjernika koji se po svakodnevnom prikazivanju samih sebe sjedinjuju s Euharistiskom žrtvom u kojoj se neprekidno vrši djelo našeg Otkupljenja. Sjedinjujući se tako životno s Kristom, o čemu ovisi i plodnost apostolata, oni sudjeluju u spašavanju svijeta.
6. Kao što je Krist Gospodin svojim naučavanjem i djelima milosrđa širio svoje kraljevstvo, ali je ujedno od početka prinosio svoj život Ocu za spasenje ljudi te je moleći za njih dovršio žrtvovanje samog sebe u pashalnom otajstvu, tako i svaki vanjski apostolat mora biti spojen s molitvom i žrtvom da snagom Žrtve na križu pridonose izgradnji Tijela Kristova.
7. To sjedinjenje s Kristom, Vrhovnim Svećenikom, nužno iziskuje prisan odnos s njim po osobnoj ljubavi, pa AM stoga i pridaje osobitu važnost štovanju Srca Isusova. Vjernici, naime, po tom štovanju poniru u dubinu otajstva Kristove ljubavi i stječu intimniji udio u pashalnom otajstvu te tako odgovaraju ljubavi kojom je naš Spasitelj, žrtvujući sama sebe za život svijeta, iz svoga probodenog Srca dao život Crkvi (Iv 19,34).

II. PROGRAM APOSTOLATA MOLITVE ZA DUHOVNI ŽIVOT

8. Za praktično ostvarenje svoga apostolskog zvanja, AM nude vjernicima program apostolske duhovnosti kojoj je središte Euharistijska Žrtva. Taj program obuhvaća sljedeće točke:

- a** - Misna žrtva i svakodnevno prikazanje,
- b** - štovanje (ili duhovnost) Srca Isusova,
- c** - pobožnost prema BI. Dj. Mariji,
- d** - osjećanje s Crkvom,
- e** - stalna obveza molitve.

a - Žrtva Mise i svakodnevno prikazanje

9. Euharistijska Žrtva je izvor i vrhunac sveukupne evangelizacije, i iz nje proizlazi sva vrijednost djelovanja Crkve. Zato je potrebno da duhovnost vjernika bude označena Euharistijskim Otajstvom kako bi ono proželo i oblikovalo njihov život i dovelo ih do svjesnog i životnog udioništva u tom Otajstvu.

10. Stoga AM zahtijeva dnevno prikazanje kojim član (AM) prinosi Bogu po Kristu, sve svoje molitve, pothvate, djela, trpljenja i radosti za potrebe Crkve, kao i za spasenje svega svijeta.

11. Evo kako Drugi vatikanski sabor opisuje to svagdanje prikazanje:
»Onima naime koje tjesno spaja sa svojim životom i svojim poslanjem daje također dio svoje svećeničke službe da vrše duhovno bogoslužje, da se slavi Bog i da se ljudi spašavaju. Zato su laici, budući da su posvećeni Kristu i pomazani Duhom Svetim, divno pozvani i poučeni, da se u njima proizvedu sve obilniji plodovi Duha.

Jer sva njihova djela, molitve i apostolski pothvati, bračni i obiteljski život, svagdanji rad, odmor duha i tijela, ako se vrše u Duhu, dapače i tegobe života, ako se strpljivo podnose, postaju duhovne žrtve ugodne Bogu po Isusu Kristu (usp. 1 Petr 2,5), koje se u služenju Euharistije pobožno prinose Ocu s prinosom Gospodinova Tijela. Tako i laici, sveto radeći posvuda kao klanjaoci, posvećuju Bogu sam svijet» (LG 34).

12. To duhovno prikazanje, koje spada na svećeničko djelovanje zajedničko svim vjernicima, ujedno je i odjelotvorene njihove proročke službe jer iziskuje svjedočanstvo života, ljubavi, rada i apostolskog djelovanja. Tako oni, živeći prema učinjenom prikazanju, očituju pred ljudima Krista koji živi u vjernicima i svjedoče za istinu.

13. To pak svjedočanstvo čitavim životom, koje proizlazi iz vjere, nade i ljubavi, temelj je i uvjet svakog apostolata i ne može se ničim drugim nadomjestiti.

14. A budući da je Gospodin ustanovio Euharistijsku Žrtvu kao gozbu, članovi (AM), prema uputi II. vatikanskog sabora, ne samo da će često - a po mogućnosti i svaki dan - sudjelovati u slavljenju Euharistije, nego će na njoj također primiti Kristovo Tijelo, sakrament milosti, znak jedinstva i svezu ljubavi.

b - Štovanje (ili duhovnost) Srca Isusova

15. Krist Isus, ne samo da nam je iz ljubavi dao svoj život (1 Iv 3,16), nego nam je također dao udjela u otajstvima svoga života i učinio nas izabranim rodom i kraljevskim svećenstvom (1 Petr 2, 9). Zato njegovoj ljubavi moramo odgovoriti svojom ljubavlju.

16. Budući da nas Crkva uči da Kristovu ljubav osobito označuje njegovo Srce, ona nas poziva da tu ljubav označenu njegovim Srcem štujemo kao izvor spasenja i milosrđa, pa će se AM svojski truditi da njegovi članovi budu doista prožeti štovanjem Srca Isusova.

17. Zato će članovi AM kao odgovor ljubavi Gospodinovoj sami sebe Njemu posvetiti i prinositi mu naknadu za vlastite grijeha i za grijeha

svijeta, te će provoditi i širiti one oblike tog štovanja koje je Crkva odobrila.

18.Isto tako članovi AM će slijediti Kristov primjer ljubavi prema braći trudeći se da Onome koji nas je ljubio ljudskim srcem užvrate onom ljubavlju što ju je Duh Sveti ulio u naša srca.

c - Pobožnost prema BI. Dj. Mariji

19.Članovi AM sinovskom će ljubavlju štovati BI. Dj. Mariju, Majku Crkve, koja je tako blisko sjedinjena s djelom otkupljenja.

20.Nasljedovat će primjer One koja se kao službenica Gospodnja sasvim posvetila osobi i djelu svoga Sina, pa će stoga i vlastiti prinos Bogu učiniti po njoj koja posreduje za nas kod svoga Sina. Svaki će dan izmoliti cijelu Krunicu, ili bar jednu desetku, i živo će njezinu majčinskom Srcu preporučivati potrebe Crkve.

21.Revno će promicati štovanje, osobito liturgijsko, BI. Dj. Marije, svjesni da neposredni dodir vjernika s Kristom utjecajem njegove Majke ne samo da nije spriječen, nego je čak pospješen.

d - Osjećati s Crkvom

22.Da bi Crkva mogla ispuniti svoje poslanje, to jest da sve ljude sjedini s Kristom i među sobom, i upotpuniti izgradnju Tijela Kristova Euharistijskom Žrtvom, potrebno je da svi članovi AM razvijaju u sebi i u drugima želju za osjećanje sa sveopćom Crkvom i da sudjeluju u njezinim brigama.

23.U tu svrhu članovi AM svakodnevno će prinositi molitve i žrtve na nakane što ih Vrhovni Svećenik svaki mjesec predlaže preko AM, ili u hitnim slučajevima preporučuje u molitve vjernika.

U svoj će prinos rado uključiti i nakane što ih preporučuju biskupi za svoje pokrajine.

e - Stalna obveza molitve

24.Osim toga, članovi AM moraju biti svjesni da ljudski rod danas proživljava novo razdoblje svoje povijesti, te da je iskušavan dubokim i naglim promjenama i teškim poremećajima. Iz toga pak, više no ikad, proizlazi obveza stalne i žarke molitve da bi se svijet, kojeg je Krist - slobodivši moć Zloga - oslobođio svojim raspećem i uskrsnućem, preoblikovao prema Božjoj namisli i postigao svoje ispunjenje.

25.Pokoravajući se stoga Gospodinovoj zapovijedi da molimo svagda i da nikad ne prestanemo moliti (Lk 18, 1), članovima AM je na srcu sve ono što hrani molitvenu praksu.

Po primjeru Crkve koja se ne prestaje hraniti Kruhom života - bilo sa stola Riječi Božje, bilo sa stola Tijela Kristova - veoma cijene stalno čitanje i razmatranje Sv. Pisma; gaje klasičnu misaonu molitvu i razne druge oblike molitve po svom slobodnom izboru; sami provode dane sabranja i obavljaju duhovne vježbe koje su izvrsna škola molitve i sjedinjenja s Bogom u poslu, pa i druge potiču da tako čine.

III. APOSTOLAT MOLITVE,

IZGRADNJA ZA APOSTOLSKO DJELOVANJE

27. Apostolat molitve pruža pastirima duša i vjernicima sredstva kojima mogu ne samo sebe izgraditi za apostolsko djelovanje, nego pomoći i drugim vjernicima, bez obzira na njihov položaj, da se osposobe za kršćanski život i za apostolat. U tom smislu trebamo osmotriti dvije stvari:

a - osposobljavanje promicatelja i

b - razne oblike apostolata.

a - Osposobljavanje promicatelja

28. Za promicanje AM i apostolskog duha, neka se u duhovnom životu brižno osposobi što više članova koji će se zvati promicatelji. U tu svrhu AM organizira razne tečajeve: za biblijsku, duhovnu, apostolsku, liturgijsku, ekumensku i svaku drugu izgradnju, a sve u skladu s Dekretom II. vatikanskog sabora »O laičkom apostolatu«, pogl. 6. (»De apostolatu laicorum«)

29. Odgojeni u intimnoj duhovnosti Srca Isusova, promicatelji AM neka nastoje ući dublje u otajstvo Krista i neka nauče molitvu sjedinjavati s radom. Tako će se osposobiti da djeluju apostolski ne samo svjedočanstvom života, nego i riječju, te će one koji ne vjeruju privoditi Kristu, a one koji vjeruju revnijem životu.

b - Razni oblici apostolata

30. Svi članovi AM, a osobito promicatelji, širit će među onima s kojima žive duh i program AM, i na svaki će način - pa i sredstvima suvremenog društvenog priopćivanja - nastojati da se među vjernike stalno i sve više unosi praksa molitve i kršćanskog života.

31. Svećenici i laički apostoli razabrat će da u tom programu duhovnog života imaju na raspolaganju jednostavno a uspješno sredstvo kojim će pomoći sami sebi i drugima da žive kršćanskim i apostolskim životom.

IV. USTROJ APOSTOLATA MOLITVE

32. Apostolat molitve ima vlastiti ustroj koji se svakako može prilagoditi različitim uvjetima.

33. Generalni ravnatelj AM je Vrhovni poglavar Družbe Isusove, a on može svoju službu povjeriti i drugoj osobi prema vlastitom izboru, a ta će se osoba zvati povjerenik. Povjerenika će u vršenju njegove službe u raznim krajevima pomagati nacionalni ili pokrajinski tajnici, već prema tome proteže li se njihova služba na cijelu jednu naciju ili samo na određeno područje ili pak samo na neko naročito djelo AM.

34.Nacionalne ili pokrajinske tajnike postavlja Generalni ravnatelj, u skladu s propisima što ih je za takvo imenovanje zakonito donijela crkvena vlast u pojedinim narodima.

35.U svakoj biskupiji postavit će se jedan biskupijski ravnatelj AM, ili više njih ako to iziskuju osobiti razlozi. To moraju biti svećenici koje imenuje mjesni biskup, pošto je prethodno o tome obavijestio nacionalnog tajnika.

36.Biskupijski ravnatelj ustanavljuje mjesna središta i imenuje za njih mjesne ravnatelje. Ti mjesni ravnatelji mogu biti župnici ili drugi svećenici i redovnici ili redovnice te laici obaju spolova.

37.Prema uvjetima vremena i mjesta biskupijski, odnosno mjesni ravnatelj, te nacionalni odnosno pokrajinski tajnik, potpomognut je laičkim savjetom u skladu s važećim kanonskim normama.

38.Pripadnost AM ostvaruje se upisom ili nekim drugim vanjskim znakom kojim se mjesnom ravnatelju ili njegovu povjereniku iskazuje vlastita želja za pripadnošću AM.

39.Taj način pristupanja novih članova AM neka bude utvrđen u dogовору с nacionalnim tajnikom.

40.Ravnatelji neka se pobrinu da se među promicateljima svakako obdržava onaj ustrojstveni oblik koji se traži za sređen razvoj apostolata.

41.Da bi jedinstvo djelovanja imalo veći apostolski uspjeh, izdavanje časopisa, priručnika i propagandnih letaka pridržano je nacionalnom tajništvu.

Časopisi, kakav god naslov imali, sadržajem neka uvijek odgovaraju AM, i neka barem na nutarnjoj strani bude označeno da pripadaju AM.

V. RAZNE SEKCIJE APOSTOLATA MOLITVE

42.Da bi se AM prilagodilo uvjetima Crkve i ljudi, postoje posebne sekcije: za mladež, za odrasle, za bolesnike, za jedinstvo kršćana itd. Sve su te sekcije označene vlastitim imenom i ustrojene vlastitim pravilima.

43.Nove sekcije koje ne prelaze granice nacije može ustanoviti nacionalni tajnik uz pristanak mjesnog biskupa.

Druge sekcije, koje bi prelazile nacionalne granice, mora odobriti Generalno tajništvo.

VI. STALNOST I POTVRĐIVANJE STATUTA APOSTOLATA MOLITVE

44.Budući da je Statute potvrdila Sveta Stolica, ne može ih mijenjati nijedna druga vlast. Prilagodbe koje se u određenim uvjetima mogu činiti korisnima, mogu se učiniti samo s odobrenjem Generalnog tajnika.

KAZALO

Odobrenje novih Statuta	4
Predgovor hrvatskom izdanju Statuta AM	8
Uvod	10
I.Što je Apostolat molitve	11
II. Program Apostolata molitve	12
III. AM, izgradnja za apostolsko djelovanje	15
IV.Ustroj Apostolata molitve	16
V.Razne sekcije Apostolata molitve	18
VI. Stalnost i potvrđivanje statuta AM	18
Kazalo	19
ŠTIVO ZA DUHOVNI ŽIVOT	20

ŠTIVO ZA DUHOVNI ŽIVOT

Ivan Cindori, DOĐI I VIDI, Zagreb 1997. Razrađeni tečaj duhovnih vježbi koji slijedi metodu sv. Ignacija Lojolskog.

Ivan Cindori, KAMO IDE TVOJ ŽIVOT? Zagreb, 1994. Takoder tečaj duhovnih vježbi prema metodi sv. Ignacija Lojolskog.

Ivan Fućek, VOJEVATI POD KRISTOVOM ZASTAVOM. Izdaje vjerničko društvo "Mihael", Split 2001.

Mirko Nikolić, MOLITI - ALI KAKO? Zagreb, 2001. Knjižica je namijenjena svima koji žele svoju molitvu produbiti, osvježiti ili naučiti moliti.

Mirko Nikolić, LJEPOTA SUSRETA. Zagreb, 2000. Meditacije nadahnute dnevnim evangeljem koje je Crkva odabrala za liturgijska slavlja.

Mirko Nikolić, RADOŠT SUSRETA, Zagreb, 2000. Drugi je svezak dnevnih meditacija i nastavak prvog sveska "Ljepota susreta".

Mirko Nikolić, SNAGA SUSRETA. Zagreb, 2001/Treći svezak dnevnih razmatranja prema liturgijskoj godini.

Karl Rahner, MOLITVE ŽIVOTA. Zagreb, 1995.

Bogoljuba Cifrek, GDJE SI? Varaždin 2001. Meditacije i molitve.

STATUTI APOSTOLATA MOLITVE. Zagreb, 1993.

F. Alcaniz, OSOBNA POSVETA PRESVETOM SRCU ISUSOVU.

Ove i druge knjige možete nabaviti u našoj knjižari u Palmotićevoj 31. Radno vrijeme od 8 - 12 i od 16 -18. Telefon i telefaks (01) 48 03 011.

Nacion. tajnik Apostolata molitve: O. Zvonko VLAH, J. Rakovca 24, 51410 OPATIJA,
Tel. 51/703 734; faks. 051/703 731, e-mail: zvlah@globalnet.hr